

Dansk

Engelsk

Fransk

Italiensk

Portugisisk

CSJOURNAL

Sankt Joseph Søstre af Chambéry

Januar - Februar • År 2023 - nr. 1

GENERALRÅDET

OVERSIGT

GUDVIET LIV - ET KALD TIL AT VÆRE SOM JESUS

Sr. Celine Kalathoor

Generalrådet

Ordet "gudviet" betyder "at hellige sig et formål på en meget oprigtig måde". Derfor er ordensfolk kaldet til, indviede til at elske og leve for Gud og for Guds folk. Det er et kald til at møde Jesus og blive forvandlet til at leve i hans lighed,

til at videreføre Jesu mission og til at forkynde, at alle er elskede. Pave Benedikt XVI har sagt det med rette: "Vi er ikke et tilfældigt og meningsløst produkt af evolutionen. Hver af os er resultatet af en tanke fra Gud. Hver af os er villet, hver af os er

GENERALRÅDET

Gudviet liv - et kald til at være som Jesus

FORSIDE

JPIC

Pachmarhi: LAC - JPIC mødes i Igatpuri

2

PROVINCE/REGION/MISSION

USA: Deltagerne reflekterer over "Ledere som surdej - Indien"

4

Nye Helgener

5

Brasilien: At leve Generalkapitlets beslutninger

6

Norge og Danmark:

En fejring af glæde og venskab

7

Tanmaya: At udforske og komme i kontakt med vores periferi

8

Danmark: Retræte for medvandrere i danmark

10

USA: Det forjættede land: en kollektiv hyldest til vores afdøde Søstre

15

elsket, hver af os er nødvendig. Åbn dit hjerte vidt for Gud, lad dig overraske af Kristus.”

”Som Sankt Joseph Søstre har vi det samme kald til at følge Jesus Kristus og dele hans sendelse. Dette fælles kald bringer os sammen i et livsfællesskab” (Konstitutionerne s. 14). Vores kald er et kald til at følge, til at identificere og bringe Jesu Kristi person og hans mission frem i forgrunden. Ordenslivet bliver kun meningsfuldt og giver mening, når fokus og centrum for livet bliver Jesus. I denne sammenhæng er det

relevant at bemærke, hvad Pave Benedikt sagde om lykke. ”Den lykke, du søger, den lykke, du har ret til at smage, har et navn, et ansigt: Jesus fra Nazareth. Kun han kan give menneskeheden livets fylde.”

Bønnen er en uundværlig del af en ordenssøsters liv. Med henvisning til bøn minder vores Konstitutioner os om: ”Vort kald som Sankt Joseph Søstre kræver fortrolighed med Herren, en stadig søgen efter Guds nærvær, han, som er hjertet i vort missionale kald. Denne fortrolighed skabes og næres gennem et bønnens liv”

(Konstitutionerne s. 16). Bønnen er en tid til at møde Gud, som har kaldt mig, og forny og genopleve kaldet på ny.

Det er vigtigt og nødvendigt at stoppe op fra tid til anden for at få et ærligt og oprigtigt blik ind i sig selv og spørge: hjælper alle aktiviteter - apostolat, mission, livet i kommunetet, fælles og individuel bøn - mig med at blive forvandlet til det billede og den lighed med Jesus, som jeg er kaldet til, gudviet til og helliget til på meget oprigtig måde? Elsker og værdsætter jeg mit kald, og er jeg taknemmelig over, at Gud har kaldet mig til ordenslivet?

J P I C

LAC - JPIC MØDES I IGATPURI

Sr. Navya Neelamvilail

Pachmarhi-provinsen - Indien

En todages workshop for JPIC-medlemmer fra Lyon-, Annecy- og Chambéry-kongregationerne blev afholdt den 14. og 15. januar 2023 i Nirmala-provinsen, Igatpuri, Maharashtra. 38 deltagere fra de otte LAC-provinser i Indien mødtes for at gøre deres tilstedeværelse stærkere som en LAC-familie for JPIC (Retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket) i Indien.

Fru Brinelle D'Souza fra Tata Institute of Social Sciences, Mumbai, var workshoppens oplægsholder. Hun er også vestindisk koordinator for JCoR (Sammenslutning af Ordensfolk for Retfærdighed), der er repræsenteret i FN. Hun behandlede tre emner: Hvorfor retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket? JPIC i den indiske kontekst samt ligestilling mellem kønnene og retfærdighed og

”Laudato Si”.

Retfærdighed, fred og bevarelse af skaberværket er vigtigt i en verden, der er såret. JPIC er rodfæstet i skabens mysterium og inkarnationen, en Gud, der bekymrer sig om og søger velfærd for alle folk på jorden og for jorden selv.

JPIC-arbejdet indeholder mange udfordringer i Indien på grund af den nuværende socio-politiske kontekst. En

nationalisme, der ser nationen som et eksklusivt fællesskab af hinduer - et fællesskab, der næppe er tolerant over for sekularisme og pluralisme. Indien oplever mere vold mod muslimer og kristne samt en svækkelse af de demokratiske institutioner og retten til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og foreningsfrihed.

Brinelle præsenterede kirken i Indien som en indadvendt enhed, der kun er optaget af sig selv og ikke rigtig er involveret i offentlighedens problemer. Kirken har ofte et mønster skabt af et minoritetssyndrom, og dens orientering mod retfærdighed er begrænset, da den er bange for at tage et profetisk standpunkt.

De indiske kvinders status blev drøftet indgående. Statistikkerne er alarmerende, og de tilskyndede gruppen til ikke at tie stille om de indiske kvinders situation. Gruppen følte, at den er nødt til at være en del af større platforme for at hæve dens stemme for landets kvinder. Ulighed mellem kønnene i den institutionelle kirke blev også drøftet indgående med eksempler fra salen.

Brinelle lagde også vægt på "Laudato Si" og insisterede på, at deltagerne skulle lave en handlingsplan og følge Pave Frans' anmodninger i denne encyklika. Hun udfordrede gruppen til at komme ud af dens faste og institutionaliserede tankegange og tjenester for at slutte sig sammen med bredere kredse af mennesker, der arbejder for retfærdighed og harmoni i landet. Hun sagde: "Vi er kaldet til at have en større indvirkning på samfundet."

I erkendelse af behovet for at være en del af den større verden af social kommunikation

Oplægsholderen Brinelle D'Souza i dialog med gruppen

og for at være en del af det større samfund blev sr. Navya Neelamvilail opfordret til at introducere til sociale medier. Sr. Navya sagde: "Vi halter som ordenskvinder bagefter med vores tilstedeværelse online, og vi er nødt til at være på de sociale medier og andre onlineplatforme for at kommunikere med resten af verden, som for det meste er ONLINE". Hvis vi ikke har en tilstedeværelse online, yder vi ikke retfærdighed til vores kald til ordensliv og til Sankt Joseph

Søstrenes karismes ord om at skabe relationer". Sr. Navya introducerede til, hvordan man bruger nogle af de apps til redigering og layout, da mange ikke er dygtige nok på dette område.

Koordinatorerne udarbejdede en handlingsplan, og der blev fastsat datoer på LAC-niveau for seks retræter om "Laudato Si" fra 2023 til 2026. Dette møde var endnu en milepæl for samarbejdet mellem de tre Kongregationer i Indien.

Sr. Navya under sessionen om sociale medier

DELTAGERNE REFLEKTERER OVER “LEDERE SOM SURDEJ – INDIEN”

Sr. Barbara Bozak

USA

Åbningsmødet i det etårige uddannelsesprogram “Ledere som surdej – Indien” blev afholdt den 9.-12. november 2022 i Pune, Indien. Her følger et udsnit af deltagerens kommentarer.

“Jeg søgte ind på ”Ledere som surdej“-uddannelsen på grund af, at de bruger et unikt værktøj nemlig 360-graders-leaderprofilen. Jeg synes, det er en fantastisk mulighed for at udvikle sig, fordi den involverer bedømmelser fra mange, som du kan vælge blandt dine venner, din chef og de mennesker, du arbejder sammen med. Du får en masse oplysninger og feedback om din ledelsesstil. Det er en enestående mulighed for at udvikle sig. Og metoden er ikke kun baseret på indhold, men også på erfaring og erfaringsudveksling.” **Sr. Mariaelena (Chambéry - Den Italienske Provins)**

“Som deltager har dette uddannelsesprogram sat mig i gang med en udvikling fra en hierarkisk til en cirkulær transformativ leder. Også oplevelsen med 360-graders-leaderprofilen har givet mig et

Det er logoet for “Ledere som surdej – Indien”.

Vi ser en hånd, der lægger surdej i en skål i begyndelsen af brødfremstillingen. Ligesom surdej, der vokser og forandrer

dejen, er alle Sankt Joseph Søstre kaldet til at være ledere, hvor end de er, skjult og uden titel, men alligevel er de kilder til vækst og positiv forandring for andre.

helhedsbillede af mig selv, alle mine styrker og de områder, hvor jeg kan udvikle mig. Det tilskynder mig til at gå fra selvrealisering til selvtransformation.” **Sr. Fatima Michael (Lyon - St. Joseph-provinsen)**

“Jeg fandt ud af, at denne proces hjalp mig til at

se på mig selv med stor lethed og tryghed og til at kende mine reaktive og kreative sider. Dette uddannelsesprogram ville være en stor hjælp for de Søstre, som er villige til at vokse. Det bringer en masse åbenhed og accept af sig selv og andre med sig.” **Sr. Vijaya (Annecy - Bhubaneswar-provinsen)**

“Ofte tror folk, at lederskab er den rolle, vi spiller, eller den stilling, vi har, men i virkeligheden er hver enkelt af os en leder. Det er ligegyldigt, hvilken stilling vi har, eller hvilken rolle vi spiller.” **Sr. Shobha (Chambéry - Pachmarhi-provinsen)**

“Dette program er meget levende, innovativt og livsfremmende. Jeg fik en masse inspiration til at se positivt på livet og være åben over for at dele ud af mig selv. Hver Søsters livserfaring og deling var meget unik og oprigtig. Det overbeviste mig, styrkede mig og udfordrede mig.” **Sr. Rosnita (Lyon - Nava Jeevan-provinsen)**

“Det var en betydningsfuld rejse til selvrealisering for mig. De forskellige dimensioner af mit liv er blevet åbenbaret

for mig gennem 360-graders-leaderprofilen. Når jeg som deltager formulerer mine følelser over for min mentor og mine venner, begynder jeg at opdage og bevæge mig fremad. Det smukke ved dette uddannelsesprogram er, at der er en mentor, der ledsager dig hele året.” **Sr. Ritika (Chambéry - Nagpur-provinsen)**

“Jeg føler mig meget privilegeret over at være en del af dette uddannelsesprogram som deltager. 360-graders-leaderprofilen gav mig en større bevidsthed om, hvad jeg er. Nu er jeg både udfordret og begejstret for at foretage denne rejse sammen med min mentor.” **Sr. Ancy (Chambéry - Nirmala-provinsen)**

“Jeg vil sige, at dette uddannelsesprogram

virkelig er afgørende for Kongregationen, fordi det nærer lederen ud fra det rigtige perspektiv.” **Sr. Lima (Annecy - Bhubaneswar-provinsen)**

“Jeg håber, at mange Søstre i Kongregationen vil få mulighed for at deltage i uddannelsesprogrammet, ikke kun for at få nye ledelseskompetencer, men også for at fortsætte på vejen til at følge Kristus som leder. At være leder i dag er meget vigtigt, fordi at lede er at være guide ind i fremtiden.” **Sr. Clementina (Chambéry - Den Italienske Provins)**

“Uddannelsesprogrammet var meget nyttigt for mig. Det hjalp mig til at lære mig selv bedre at kende og hjalp mig til at vokse i mine lederegenskaber.” **Sr. Brindha (Chambéry - Tanmaya-provinsen)**

NYE HELGENER

Sr. Luiza Andriolli	96	Brasilien	14.12.2022
Sr. Ana Wzoreck	89	Brasilien	16.12.2022
Sr. Anelda Sirena	79	Brasilien	18.12.2022
Sr. Elizabeth Fonseca	99	Nagpur	21.12.2022
Sr. Graciosa Tondello	92	Brasilien	31.12.2022
Sr. Bernadette Sautier	97	Frankrig	04.01.2023
Sr. Joseph Theophine Akkanath	83	Nirmala	14.01.2023
Sr. Mary Francesca DiFederico	95	USA	20.01.2023
Sr. Henrika Gerdes	89	Danmark	23.01.2023
Sr. Jacinta Madan Annamkutty	91	Nirmala	27.01.2023
Sr. Mary Fitzgerald	102	USA	10.02.2023
Sr. Elisabeth Stenzel	91	Danmark	23.02.2023
Sr. Marie-Madeleine Lagarde	100	Frankrig	23.02.2023

AT LEVE GENERALKAPITLETS BESLUTNINGER

Sr. Adelide Canci

Brasilien

Vi, Sankt Joseph Søstre, der er engageret i sundhedsvæsenet søger at leve og være vidner om enhedens karisme, da vi bringer værdierne godhed, respekt og beskyttelse af livet og det fælles bedste frem i forgrunden. Efter at være vendt hjem fra Generalkapitlet i 2021 har vi i 2022 sammen med vores ansatte på Nossa Senhora da Oliveira Hospital RS, Brasilien, studeret, reflekteret og bedt over Generalkapitlets beslutninger. Efter disse refleksioner og fordybelse i beslutningerne fra Generalkapitlet i 2021 besluttede vi sammen med vores samarbejdspartnere på hospitalet at gennemføre et arrangement, der skulle handle om biodiversitet og deling af viden om dette med lokalsamfundet i Vacaria og regionen Campos de Cima da Serra.

Den 24. november 2022, Thanksgiving Day, organiserede vi et arrangement foran hospitalet med temaet "Beskyttelse af hele

skaberværket", hvor vi engagerede medarbejdere og lokalsamfundet i forskellige aktiviteter. Til at starte med blev de inviteret til at deltage i plantningen af tre oliventræer til ære for hospitalets navn: "Vor Frue af Oliventræet".

Derefter forklarede vi betydningen af aktiviteterne den dag og grunden til, at

fremmer forebyggende tiltag og måder at passe på sundhed, natur og alle dimensioner af livet og kosmos.

Flere lokale virksomheder deltog i denne begivenhed og donerede blomsterfrø, frugttræer, prydræer og lægeplanter (til urteteer), som blev uddelt til de mennesker, der besøgte hospitalet

vi gennemførte dem på Thanksgiving Day. Vi forsøgte også at forbinde disse aktiviteter med arrangementets tema: "Beskyttelse af hele skaberværket". Vi fremhævede også, at hospitalet ikke kun er et sted for helbredende behandling, men det er også et sted, hvor man

den dag.

Nogle skoler besøgte også det sted, hvor aktiviteterne fandt sted. Eleverne fik oplysninger om "Beskyttelse og omsorg for skaberværket" og blev opfordret til at drage omsorg for beskyttelse og bevarelse af miljøet i deres skoler og familier. Undervejs

udtrykte eleverne deres taknemmelighed over den information, som alle, der kom til arrangementet, fik.

Det var virkelig en dag med taksigelser og velsignelser, fordi så mange deltog i teltet. I en glædelig atmosfære blev der lyttet og udvekslet viden om Thanksgiving Day og "Beskyttelse af hele

skaberværket". Alle fik en gave i form af træer og/eller urter, som de kunne plante hjemme hos dem selv. Vi føler, at dette er en af måderne at begynde at skabe opmærksomhed om pleje og fremme af liv og sundhed i bredere forstand.

Det var interessant at se, at mange mennesker inviterede deres venner

og familier til at komme til hospitalet, nyde begivenheden og deltage i aktiviteter, der prioriterer pleje af biodiversiteten.

Omsorg for biodiversitet og beskyttelse af skaberværket resulterer i mere liv og sundhed og reducerer behovet for helbredende behandling på hospitalerne.

EN FEJRING AF GLÆDE OG VENSKAB

**Sr. Anette Moltubakk
og
Sr. Gisela Heitz**

Norge og Danmark

Den 7. januar 2023 var Søstre, medarbejdere og venner samlet i Oslo for at fejre med sr. Catarina, at hun aflagde sine første løfter. Hun reflekterede over, hvad der bragte hende til denne dag, og sagde: "På retræten (før løfterne) oplevede jeg Guds nærhed til mig og lyset fra Jesus. Jesus er mit lys i hverdagen og i udfordrende tider. Nu skinner lyset i mig, og jeg ønsker at bringe dette lys videre til alle mennesker".

Før hun kom til Norge, da hun var i Vietnam, var Catarina meget engageret i sit sogn, spillede keyboard, fungerede som sakristan og var lektor. Hun betragtede sig selv som en del af kirken, hvilket mange af hendes

venner også bemærkede. To uger efter sine første løfter vendte hun tilbage til Vietnam for at være hjemme på besøg og for at

fejre sine løfter med sin familie, sine venner og sit sogn. Hun blev ledsaget af sr. Lucia, som repræsenterede Oslo-kommunitet

Unge Søstre i Norge i kapellet

ved fejringen i Vietnam.

I sin refleksion over denne begivenhed skrev sr. Gisela, som var med fra Danmark: "Løfteafleggelsen er et stort skridt at tage. Jeg havde det privilegium at deltage i sr. Catarinas festdag den 7. januar i Oslo. Jeg var inviteret som medlem af Det europæiske-amerikanske Uddannelsesteam. Da jeg kom som en nabo og ven fra Regionen i Danmark med overvejende ældre søstre, var det en stor glæde at blive indlemmet i en gruppe med "yngre ansigter". Fejring af eukaristien afspejlede det skridt, som sr. Catarina turde tage: at ønske

Sr. Catarina og sr. Gisela i kapellet

og acceptere at være en gren på vinstokken (Johannes-evangeliet, 15). At være et vidne til dette er som at tage et skridt ind i fremtiden".

Forskellige nationaliteter var samlet ved denne lejlighed - både unge og gamle, Søstre og lægfolk, blandt dem nogle af Provinsens medarbejdere. Sr. Catarina strålede af glæde og taknemmelighed, og det havde en smittende effekt. Jeg blev slået af den virkning, som sr. Catarinas tilstedeværelse havde på trods af, at hun kun har været i Norge i lidt over fem år. Ja, fejringen var en sand oplevelse af at blive velsignet med glæde og venskab.

AT UDFORSKE OG KOMME I KONTAKT MED VORES PERIFERI

Sr. Dibya Anjita Lakra

Tanmaya-provinsen/Indien

Nogle gange tror vi, at fattigdom kun er at være sulten og hjemløs. Der er ingen større fattigdom end at være uønsket, uelsket, uden omsorg, afvist og udstødt.

Ca. 100 km fra Tanmaya-provinsens Provinshus i Bhopal i det centrale Indien ligger en

landsby ved navn Gulgaon, hvor der bor folk fra Kanjar-samfundet. Der bor omkring 500 mennesker i denne landsby, som består af 80 familier. Det er et nomadesamfund og har ry for at være en kriminel stamme, der er involveret i indbrud og tyveri. Stjæle, røve og brygge

spiritus er deres levebrød især for mændenes vedkommende. På grund af deres nomadiske levevis er de udsat for vedholdende diskrimination.

Men en af de interessante kendsgerninger er, at kvinderne i denne landsby er begavet med det vidunderlige talent at

lave kunstige blomster. I betragtning af deres vanskelige situation og manglende muligheder for indtægt har sr. Dorothy Beck og andre i samarbejde med regeringen fokuseret på vigtigheden af uddannelse og alternative måder at tjene til livets ophold på. På denne måde kan der skabes nye jobmuligheder, hvilket vil mindske deres hang til at stjæle og give dem mulighed for at leve et værdigt liv. Sr. Dorothy og hendes team hjælper dem med at skaffe materialer og forsøger at markedsføre deres kunstige blomster. Derudover har Søstrene arbejdet på at samle kvinderne og oprette selvhjælpsgrupper i samarbejde med regeringen, hvilket sker under det nationale projekt "Mission til sikring af levebrød i landdistrikterne". Denne mission er virkelig meget vigtig, fordi disse mennesker lever i periferien uden for det almindelige produktionssamfund.

I begyndelsen var det virkelig svært at komme i dialog med kvinderne, for da Søstrenes kom til landsbyen, skabte de en form for frygt hos kvinderne. De føler sig altid underlegne i forhold til andre og nægtede derfor at komme Søstrene i møde. Når de konstant føler sig afvist af andre, får de ikke mulighed for at se muligheder for forandringer i sig selv og i deres samfund. Med Søstrenes indsats med regelmæssige besøg og samarbejde har gjort det muligt at komme i dialog med dem. Efterhånden er kvinderne blevet venlige og er begyndt at fortælle om deres kampe og deres livssituation. Søstrene har

Sr. Dorothy og teamet møder landsbyboerne

skabt relationer, så kvinderne føler varme, sig elsket og ønsket i samfundet. De har nu forstået, at uddannelse er vigtig, og nogle familier er klar til at sende deres børn på kostskole. Søstrene har arrangeret coaching for dem. Arbejdet med dem og samværet med dem har betydet en stor forskel i deres liv gennem de bånd, der er skabt mellem dem. Den accept af hinanden, de oplever, har givet dem et mere værdigt og civiliseret liv. Tidligere plejede mændene at løbe væk,

når Søstrene besøgte landsbyen, men nu er de begyndt at nærme sig dem og tale med dem.

At være sammen med dem, at lytte til dem og at arbejde med dem giver en slags tilfredsstillelse. Denne tilstedeværelse har været med til at gøre dem opmærksomme på forskellige offentlige ordninger og deres rettigheder. Vores tilstedeværelse er således med til at opbygge en verden, hvor alle kan leve frit som Guds børn.

Sr. Dorothy sammen med landsbyboerne med deres færdige produkt: kunstige blomster

RETRÆTE FOR MEDVANDRERE I DANMARK

Marianne Meyer, medvandrer

Danmark

Danmark har vi to grupper af medvandrere, hvoraf den ene startede i 2007 og den anden i 2012. For nogle år siden begyndte disse grupper at holde en fælles weekendretræte. Retræten finder sted én gang om året om efteråret i retrætecentret "Stella Matutina". Centret har plads til ca. 20 personer. Selve stedet er sundt for krop og sjæl, da det er beliggende ved Østersøen med en smuk udsigt til vandet. På klare dage kan man se vores naboland Sverige. Hjertet i centret er kapellet, hvor vi mødes til sessionerne for at lytte, diskutere, bede og dele.

Søstrene forbereder et tema for retræten, og i år var det "Eukaristien". Det er ikke et let emne at tale om, men det er ikke desto mindre relevant, da medvandrere tilhører forskellige trosretninger, såsom den danske folkekirke og den katolske kirke. I de skandinaviske lande er katolikkerne en minoritet. Ud fra det bibelske synspunkt i Johannes 6, 1-13 (Jesus

giver de fem tusinde mad) og 1. Korintherbrev 12, 12-13.27 (Enhed i Kristi legeme) er det sandt, at uanset farve, køn eller nationalitet er vi alle ét i Kristus.

Vi er i stilhed i disse to eller tre dage, og vi tager os tid til at reflektere over det emne, som Søstrene har givet os. En af de tre introduktioner, som især krævede opmærksomhed, var et citat fra den tyske jesuit Alfred Delp, som blev arresteret og myrdet af nazisterne i 1945. Mens han sultede i fængslet, skrev han dette: "Brød er vigtigt, frihed er endnu vigtigere, men

vigtigst af alt er ... trofast tilbedelse". Selve tilbedelsen kan foregå på mange måder, fordi den i sin kerne handler om mødet mellem hver enkelt af os og Gud. Sagt på en anden måde: Vi søger Herren hvor som helst, når som helst og under alle omstændigheder. For os betyder det, at selv om vi ikke er i fængsel, har vi brug for helbredelse af vores sårbarhed, fanget i et vestligt accelerationssamfund, som vi møder det på arbejde, i kommunikation og uddannelse.

Vi samles i små grupper

Nogle medvandrere under retræten

og deler synspunkter og personlige erfaringer med Gud i vores liv gennem fejring af eukaristien. Hver aften afsluttes med fælles bøn i kapellet: Stille musik og meditation med relation til temaet. Særligt vigtigt er at nævne "Det kærlige tilbageblik" på dagen. Det er den tid, hvor vi er i et kærligt forhold til Gud; en tid, hvor vi søger Guds ansigt, og Gud ser på os. Også her helbreder Gud os ved Guds nåde.

I en tid fuld af støj, travlhed og input fra de sociale medier giver disse dage meget relevante anvisninger, og den opfordring Sankt Ignatius

Et smukt sted ved Øresund

efterlod os til at søge Gud i alle ting, er en opfordring vi også oplever gennem Søstrenes

spiritualitet.

Vi ser med glæde frem til næste års fælles retræte.

DET FORJÆTTEDE LAND: EN KOLLEKTIV HYLDEST TIL VORES AFDØDE SØSTRE

Sr. Rose Marie Dubay

USA

Abraham, Isak og Jakob erkendte, at de var fremmede og udlændinge på jorden. "De, der siger noget sådant, giver dermed til kende, at de søger et fædreland... men nu var det et bedre fædreland, de længtes efter, nemlig det

himmelske. Derfor skammer Gud sig ikke ved dem eller ved at kaldes deres Gud. For han har allerede grundlagt en by til dem." (Brevet til Hebræerne 11: 13-14, 16)

Når man læser vores CSJournaler, kan man konstatere,

at mange kære Søstre fra vores internationale Kongregation af Sankt Joseph Søstre af Chambéry er blevet kaldt til Guds himmelske evige hjemland. Også de blev ligesom Abraham kaldet af Gud til at forlade deres individuelle hjemlande for at

Mosaik af dommedag i dåbskapellet i Firenze, Italien

gå til det forjættede land for det gudviede liv, et ukendt og fremmed sted at bo, som man kan tage som et valg for livet. Alligevel blev de drevet af Guds blide opfordringer og med håb og tillid til denne ukendte og kærlige Gud blev kaldet accepteret og besvaret. De holdt ud gennem år med glæder og til tider sorger i deres mange tjenester for Guds folk og er

nu nået frem til deres evige opholdssted.

Vi, som lever - og efter år med glæde og slid - kommer Guds "forjættede land" tættere på vores horisont, når vi ser vores Søstre én efter én blive kaldet af Gud. Sorg gennemsyrrer vores hjerter, når vi indser, at de ikke længere er blandt os. Men vi glæder os, for de er omfavnet af vores

kærlige Gud, som har lovet os alle denne evige belønning. Ligesom Abraham lever vi i dybt håb og tillid til vores Gud, som ikke skammer sig over at blive kaldt vores Gud, for han har forberedt en by for os, som er mere herlig og vidunderlig, end man nogensinde kan forestille sig!

Må vores kære Søstre hvile i Guds kærlige favn, og må vores Gud blive herliggjort for evigt!

REDAKTØR

Sr. Barbara Bozak
Sr. Eliana Aparecida dos Santos

GRAFISK DESIGN

Sr. Navya Neelamvilail

OVERSÆTTELSE

Anette Jensen
Sr. Cristina Gavazzi
Sr. Margherita Corsino
Sr. Maria Elisabete Reis
Sr. Marie-Pierre Ruche
Sr. Preeti Hulas
Sr. Ivani Maria Gandini

DISTRIBUTION

Monica Bianchini
www.csjchambery.org

E - MAIL

icc@csjchambery.org